

Algirdas Plungė: Credo: judėjimas – sveikata.

Trumpas dosjė:

- gimė 1940-02-28
- 1957 m. baigė Panevėžio 2-ąją vidurinę mokyklą,
- 1962 m. baigė Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą

Dirbo:

- Klaipėdos pedagoginės mokyklos dėstytojas (1962-1975);
- Klaipėdos Lengvosios atletikos maniežo direktorius (1975-1988);
- Klaipėdos „Dinamo“ sporto komplekso direktorius (1988-1989);
- Respublikinės dviračių sporto bazės direktorius (1989-1990);
- Klaipėdos miesto savivaldybės Sporto skyriaus viršininkas (1990-1992);
- Klaipėdos irklavimo centro instruktorius (1992-1998);
- Klaipėdos miesto savivaldybės Sporto skyriaus specialistas (1998-2007);
- Klaipėdos kūno kultūros ir rekreacijos centro metodininkas, Sportininkų namų vadovas (nuo 2007 iki šiol).

Susipažinkime su juo iš arčiau.

Trumpam sugrįžkime į vaikystę. Kur augote, kokiomis svajonėmis gyvenote?

Sunkiais 2-ojo pasaulinio karo pabaigos ir pokario metais iš Panevėžio teko pasitraukti į kaimą pas senelį. Netoli mūsų namo sprogdusios bombos oro banga apgriovė namą, viskas buvo išvogta. Valgėme senelio išdrožtais mediniais šaukštais. Šių dienų jaunimui būtų sunku įsivaizduoti, kaip buvo galima baigti 3 pradinės mokyklos skyrius be elektros.

Kaip sekėsi vidurinėje mokykloje?

Buvau vidutiniokas. Draugo pakalbintas, atėjau į lengvąją atletiką. Pirmasis treneris - Juozas Galickas.

Kur studijavote po mokyklos? Kaip sekėsi?

Studijavau Vilniaus pedagoginiame institute. Treniruotes tęsiau pas trenerį Antaną Krasnodomskį (vėliau – Krasaitis). Pagrindinės rungtys – 110 ir 400 m barjerinis bėgimas. Penketą kartų Lietuvos čempionatuose buvau antras. Tuo metu nepralenkiamas buvo respublikos rekordininkas S. Balsys, todėl čempiono vardo pasiekti nepavyko.

Kaip žinau treniravotės žaisti šachmatais? Galbūt buvo žmogus, kuris turėjo įtakos kitokiam pasirinkimui?

Mūsų Tėvas buvo didelis šachmatų mėgėjas, pirmasis pokario metų Panevėžio šachmatų sekcijos pirmininkas, turnyrų organizatorius. Jo pėdomis pasekė vyresnysis brolis Gintautas, kuris iki šiol sėkmingai dirba šachmatų treneriu Šiauliuose. Tarp jo auklėtinių – žymiausia visų laikų Lietuvos šachmatininkė tarptautinė didmeistrė Viktorija Čmilytė. Aš į šią veiklą neįsitraukiau.

Ką teko dirbti po instituto?

Kadangi į pirmąją darbovietę atvykau pagal paskyrimą, teko dirbti pedagoginį darbą Pedagoginėje mokykloje. Kitas darbovietes surašiau trumpame dosje.

Įsimintiniausias ir didžiausią pasitenkinimą teikęs darbas buvo Lengvosios atletikos manieže, nes ten pradėjau dirbti dar jį tebestatant. Džiaugiuosi, kad buvo klausoma mano nuomonės įrengiant maniežo areną. Pasitenkinimą teikia ir dabartinis mano darbas. Dirbdamas Klaipėdos Sportininkų namuose, turiu galimybę (ir pareigą) domėtis sporto istorija, kaupti eksponatus sporto istorijos ekspozicijai.

Jums teko būti vyr. teisėju TSRS metimo varžybose. Koks įsimintiniausias kuriozas, nutikęs varžybose ar treniruotėje.

Teke teisėjauti daugelyje TSRS vykdomų stambiausių varžybų. Įgijęs patirtį, gaudavau aukštus teisėjavimo postus. Nejučiom nukrypau į siauresnę teisėjavimo specializaciją – mėtymus. Tam įtaką turėjo tuo metu TSRS gerai žinomas brolis Rimantas. Pradiniam etape, pamačius mano pavardę, organizatoriams nekildavo abejonių, kad man reikia teisėjauti metimų sektoriuose.

TSRS tarptautinio lygio varžybų organizavimas buvo pakankamai geras, todėl nekildavo nesklandumų ar kuriozų. Nebent tai, kad po ilgesnių bendravimų su draugais, kai kuriems kolegoms teisėjams būdavo labai sunkios rytinės varžybos. Todėl šiais atvejais patikimiausi ir geriausiai vertinami būdavo nepavargę pabaltijiečiai.

Įsiminęs kuriozas buvo toks. Per treniruotę Vilniaus „Spartako“ stadione (apie 1959 m) atlėkusi ietis persmeigė besitreniruojančios merginos sportinio batelio priekį. Laimei, batelis buvo per didelis ir koja liko nesužeista.

Papasakok truputį daugiau apie šeimą: žmoną, vaikus, kuo jie užsiima?

Žmona Irena – pedagogė. Šiuo metu dirba Klaipėdos valstybinėje kolegijoje Pedagogikos fakultete.

Vyresnioji duktė Rita yra baigusi Vilniaus konservatoriją (dabar Muzikos akademija), dirba administracinį darbą Valstybiniame operos ir baleto teatre. Jaunesnioji – gyvena ir dirba Klaipėdoje. Auga šeši protingi anūkai.

Kiek svarbus sportas šiandien? Kokią vietą jis užima tavo gyvenime? Ar šiuo metu sportuojate?

Visa mano darbinė veikla susijusi su sportu. Pakankamai gerai suprantu sporto naudą ir visą laiką esu sporto propaguotojas. Iki šešiasdešimties metų buvau aktyvus sportuotojas. Atsiradus sveikatos problemėms, tenka tenkintis vaikščiojimu pėsčiomis ir važiavimu dviračiu. Miesto transportu naudojuosi retai.

Požiūris į veteranų sportą.

Keletą metų teko šiek tiek prisidėti prie lengvosios atletikos veteranų veiklos koordinavimo. Kaip Lietuvos atstovas palakiau ryšius su Europos ir pasaulio veteranų asociacijomis. Iš arti mačiau pasaulio ir Europos veteranų čempionatus įvairiose šalyse. Gėriuosi veteranų sugebėjimu atkakliai siekti sau prieinamų aukštų rezultatų. Žaviuosi Lietuvos lengvosios atletikos veteranais, kurie sugeba užimti aukštas vietas aukščiausio lygio varžybose. Džiaugiuosi ir jaudinuosi, kai matau kylančią Lietuvos vėliavą Europos ir pasaulio čempionatuose.

Hobis.

Kelionės.

Jūsų gyvenimo Credo (Šūkis)

Judėjimas – sveikata.

Mėgstamiausias valgis.

Mamos išvirta agurkinė sriuba. (Deja, tai buvo labai seniai).

Kokius stipresnius gėrimus mėgstate?

Nesu išrankus. Situacijai privertus, prisitaikau prie kompanijos.

Keletas baigiamųjų žodžių skaitytojams.

Džiaugiuosi, kad darbas sporto srityje suteikė galimybę bendrauti su daugybe įdomių žmonių, semtis iš jų patirties ir gyvenimo išminties.